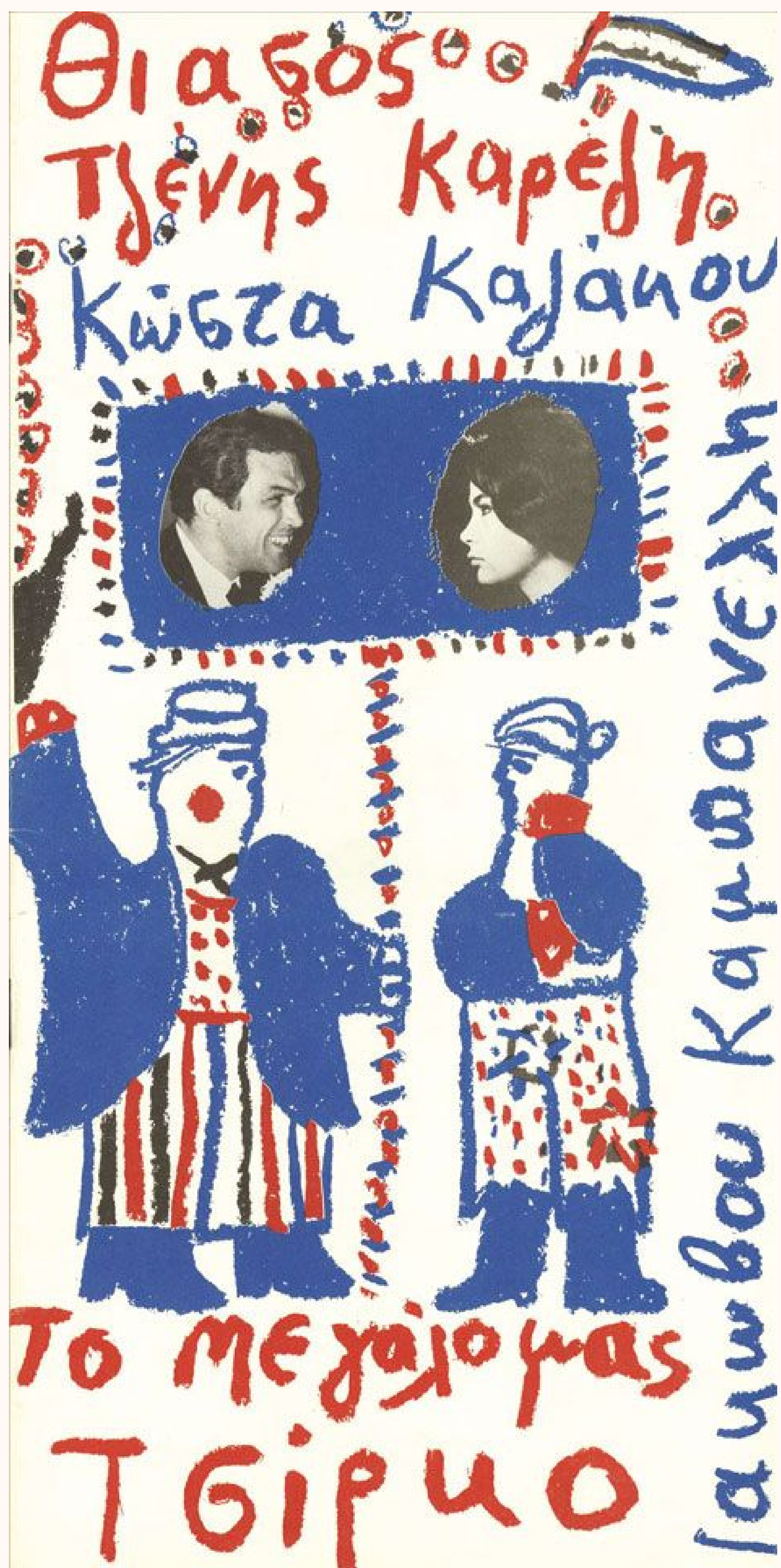

ΕΞΑΝΤΑΣ

ΤΟΠΟΣ & ΧΡΟΝΟΣ

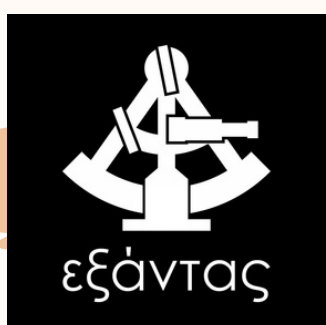
Η παράσταση “**Το μεγάλο μας τσίρκο**” ξεκίνησε να παίζεται στο θέατρο “Αθήναιον” τον Ιούνιο του 1973 **εν μέσω της δικτατορίας των συνταγματαρχών.**

ΥΠΟΘΕΣΗ

Σε δέκα επεισόδια δύο κομπέρ (=παρουσιαστές), ο Ρωμιός και το Ρωμιάκι, αφηγούνται την **ιστορία της νεότερης Ελλάδας**, με τις μεγάλες της εθνικές καταστροφές, τους λαϊκούς αγώνες, τις εξεγέρσεις, τις προδοσίες, τις πιέσεις των ξένων δυνάμεων.

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Ο θίασος αποτελούνταν από 24 ηθοποιούς, ανάμεσά τους οι εμπνευστές της παράστασης **Τζένη Καρέζη** και **Κώστας Καζάκος** (στο ρόλο των κομπέρ), ο **Διονύσης Παπαγιαννόπουλος** ως Κολοκοτρώνης-άγαλμα που κατεβαίνει κλαίγοντας από το βάθρο του, ώστε να παρακινήσει τους Έλληνες να διεκδικήσουν την ελευθερία τους. Την παράσταση έντυνε η εξαιρετική μουσική του **Σταύρου Ξαρχάκου** στα τραγούδια που ερμήνευε ο **Νίκος Ξυλούρης**.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Ενώ το καθεστώς της δικτατορίας των συνταγματαρχών προέβαινε σε **λογοκρισία** των πνευματικών έργων, “**Το μεγάλο μας τσίρκο**” πέρασε χάρη στην προσεκτική γραφή του Ιάκωβου Καμπανέλλη, που περνούσε **έμμεσα** τα μηνύματα αντίστασης στο καθεστώς.

Η επιτυχία του έργου, όμως, θορύβησε τους δικτάτορες που **έστελναν εσαυζήδες και μυστικούς αστυνομικούς** για να τρομοκρατούν τον κόσμο χωρίς αποτέλεσμα. Το μόνο που πέτυχαν είναι να φυλακίσουν προσωρινά τους Καρέζη-Καζάκο και να απαγορεύσουν την ανανέωση της παράστασης για 2η σεζόν.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Το κοινό «έπιανε» τα έμμεσα μηνύματα. Ήταν ένας κόσμος που διψούσε για σάτιρα, ελευθερία έκφρασης, κριτική. **Διψούσε για αλλαγή.** Στην παράσταση μετά την αποφυλάκιση των πρωταγωνιστών, το κοινό τους έρραине με **κόκκινα τριαντάφυλλα και γαρίφαλα.**

Τα σλόγκαν από τα πανό της παράστασης υιοθετήθηκαν από τους φοιτητές στην **εξέγερση του Πολυτεχνείου.**

ΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Στις 23 Ιουλίου 1974 το έργο **ξαναπαίχτηκε με προσθήκες** όλων όσων δεν μπορούσαν να ειπωθούν ελεύθερα μέχρι εκείνη τη στιγμή.

